

Cursurile master ITA an I: 16, 22 și 30 mart. 2020

Prof. Cristian-Robert Velescu

16 mart. **Constantin Brâncuși, înnoitor al statuarei moderne: influența lui Auguste Rodin, despărțirea de Rodin, momentul turnantei stilistice (1907-1910).** Studenților le-a fost transmisă înregistrarea video a cursului. Un text a însoțit înregistrarea: *Brâncuși și sinteza artelor – utopie sau realitate?* (9 pagini). Un amplu material ilustrativ (documente, reproduceri) a fost pus la dispoziția studenților.

22 mart. **Constantin Brâncuși. Potențialul arhitectural al sculpturilor momentului turnantei.** Studenților le-a fost transmisă înregistrarea video a cursului. În cuprinsul acestuia au fost dezbătute probleme esențiale, ținând de evoluția statuarei brâncușiene ce succede despărțirii lui Brâncuși de Auguste Rodin, survenită potrivit ultimelor cercetări în 22 aprilie 1907. Este momentul descoperirii de către sculptorul român a așa zisei *taille directe* (cioplire directă, care nu este mijlocită de activitatea unui practician, prezent în atelierul maestrului. Ex. practicienii lui Rodin). A fost abordată modalitatea expresivă și tehnica de comunicare căreia Brâncuși i-a spus „grup mobil” (opusul grupului statuar). Grupul mobil este ilustrativ pentru tehnica sculpturii în lemn, chiar dacă unele excepții pot fi semnalate. Pornind de succesivele variante ale *Coloanei fără sfârșit*, a fost abordată comanda adresată sculptorului pentru Târgu-Jiu. În afara bibliografiei obligatorii, comunicată la începutul anului universitar, studenților le-a fost pus la dispoziție un capitol din Cristian-Robert Velescu, *Concepte ale poeticii lui Constantin Brâncuși*, Univers enciclopedic, București, 1999, pp. 8-16. Un amplu material ilustrativ a însoțit dosarul cursului.

30 mart. **Brâncuși arhitect.** Studenților le-a fost pusă la dispoziție o înregistrare video a cursului. Acesta a fost construit în jurul afirmației lui Brâncuși, semnalată de Friedrich Teja Bach, autor al uneia dintre cele mai importante monografii consacrate sculptorului: « *La Sculpture c'est de l'architecture* ». A fost abordată problema artist-comanditar, artist-mecena. Este cunoscut că Brâncuși, în pofida interesului marcat pe care l-a manifestat pentru arhitectură, a fost împiedicat să se manifeste în calitate de arhitect. Cauza trebuie căutată în biografia sa de artist, din care lipsește un comanditar

ori un mecena, pregătiți să finanțeze proiectele arhitecturale ale sculptorului. Totuși, două personaje au părut dispuse să-și asume o atare sarcină: John Quinn, cel mai însemnat colecționar american al sculpturilor lui Constantin Brâncuși și Yeshwant Rao Holkar Bahadur, Maharajah de Indore. Portretul celor doi potențiali mecena a fost conturat în cadrul cursului, odată cu complexul context cultural oferit de epocă. A fost evocat Palatul Manik Bagh din Indore, operă a arhitectului Eckart Muthesius, cât și operele de artă care l-au decorat, altele decât cele trei *Păsări* de Brâncuși, achiziționate de maharajah.

Un studiu al autorului cursului, distinct de bibliografia obligatorie a fost pus la dispoziția studenților: Cristian-Robert Velescu, « *Le Temple de la délivrance de Constantin Brancusi, substitut de l'atelier de l'artiste entendu comme œuvre globale – le rôle du commanditaire dans la réalisation du projet de l'ensemble d'Indore* », în *Künstler Bilder. Images de l'artiste*, Peter Lang, Berna, 1998, pp. 101-120. Un amplu material ilustrativ a însoțit dosarul cursului.

Dosarele cursurilor au fost puse la dispoziția studenților pe adresa lor e-mail, furnizată de secretariat.